

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

15. detsember 2011 *

Kohtuasjas T-437/08,

CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide),
asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaat R. Wirtz, hiljem advokaadid R. Wirtz ja
S. Echement ja lõpuks advokaadid T. Funke, A. Kirschstein ja D. Stein,

hageja,

keda toetab

Rootsi Kuningriik, esindajad: A. Falk, K. Petkovska ja S. Johannesson,

menetlusse astujad,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis ja O. Weber ning hiljem A. Bouquet, P. Costa de Oliveira ja A. Antoniadis,

kostja,

keda toetab

Evonik Degussa GmbH, asukoht Essen (Saksamaa), esindajad: advokaat C. Steinle ning hiljem advokaadid C. Steinle ja M. Holm-Hadulla,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 8. augusti 2008. aasta otsus SG.E3/MM/psi D (2008) 6658, millega keelduti täielikult juurdepääsu võimaldamisest toimiku sisukorralet menetluses COMP/F/38.620 – Vesinikperoksiid ja perboraat,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: esimees I. Pelikánová (ettekandja) ja kohtunikud K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kohtusekretär: ametnik T. Weiler,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. juuni 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse tasust

- ¹ Hageja CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) on aktsiaselts, mille eesmärk on saavutada nende ettevõtjate nõuete rahuldamine kohtulikul ja kohtuvälise teel ning huvide kaitsmine, keda kahjustas kartell, mida karistati komisjoni 3. mai 2006. aasta otsusega K(2006) 1766 (lõplik), [EÜ] artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/F/38.620 – Vesinikperoksiid ja perboraat) (edaspidi „vesinikperoksiidi otsus“).
- ² Selles otsuses järeltas Euroopa Ühenduste Komisjon, et vesinikperoksiidi turul osalesid üheksa ettevõtjat kartellis, mille raames nad vahetasid teavet hindade ja müügimahtude kohta, leppisid kokku hindades ja tootmismahdade vähendamises ning seadsid sisse mehhanismi, mille kaudu kontrolliti sõlmitud kokkulepete täitmist. See tõttu määras komisjon selles kartellis osalenud ettevõtjatele trahve kokku summas 388 miljonit eurot.

- 3 14. märtsil 2008 palus hageja komisjonilt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artikli 2 lõike 1 ning artikli 11 lõigete 1 ja 2 juurdepääsu vesinikperoksiidi otsust puudutava menetluse toimiku sisukorrale (edaspidi „sisukord”).
- 4 11. aprillil 2008 jättis komisjoni sisukorraga tutvumise taotluse rahuldamata põhjusel, et see ei ole dokument määruse nr 1049/2001 artikli 3 punkti a tähenduses.
- 5 15. aprillil 2008 esitas hageja komisjonile adresseeritud kirjas põhjused, miks on õigustatud sisukorra käsitlemine dokumendina määruse nr 1049/2001 artikli 3 punkti a tähenduses. 16. aprillil 2008 teatas komisjon, et ta käsitleb seda kirja kui täiendatud esialgset taotlust, mitte kui kordustaotlust.
- 6 6. mail 2008 jättis komisjon selle taotluse rahuldamata põhjusel, et sisukorra avaldamine kahjustaks uurimise eesmärki, millele viidatakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes, kartellis osalenud ettevõtjate ärihuve, millele viidatakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes, ning tema otsustamisprotsessi, millele viidatakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus.
- 7 20. mail 2008 esitas hageja kordustaotluse.

- 8 13. juunil 2008 pikendas komisjon viieteistkümne tööpäeva võrra hageja kordustaotlusele vastamise tähtaega. 3. juulil 2008 teatas komisjon hagejale, et tema taotlus võidakse lahendada pikendatud tähtaja jooksul.
- 9 8. augustil 2008 jättis komisjon määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese ja kolmanda taande alusel hageja kordustaotluse rahuldamata (edaspidi „vaidlustatud otsus”), kuid võimaldas hagejal tutvuda sisukorra mittekonfidentsiaalse versiooniga.

Menetlus ja poolte nõuded

- 10 Üldkohtu kantsseleisse 6. oktoobril 2008 saabunud avaldusega esitas hageja käesoleva hagi.
- 11 15. jaanuaril 2009 palus Rootsi Kuningriik luba astuda menetlusse hageja nõuete toetuseks. 24. jaanuaril 2009 palus Evonik Degussa GmbH luba astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.
- 12 18. märtsi 2009. aasta määrusega andis Üldkohtu teise koja esimees nendeks menetlusse astumisteks loa.
- 13 Vastavalt 27. mail 2009 ja 5. juunil 2009 esitasid Rootsi Kuningriik ja Evonik Degussa menetlusesse astuja seisukohad.

14 15. aprilli 2010. aasta määrusega peatas Üldkohtu teise koja esimees käesolevas kohtuasjas menetluse kuni Üldkohtu lõpliku otsuse tegemiseni kohtuasjas T-399/07: Bassell Polyolefine vs. komisjon. Kuna selleks otsuseks oli 25. jaanuari 2011. aasta registrist kustutamise määrus, jätkus menetlus sellel kuupäeval.

15 Et Üldkohtu kodade koosseisu muudeti, nimetati ettekandja-kohtunik neljandasse kotta, millele käesolev kohtuasi seetõttu lahendamiseks määrati.

16 Hageja, keda toetab Rootsi Kuningriik, palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

17 Komisjon, keda toetab Evonik Degussa, palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitus

Vastuvõetavus

- 18 Hageja esitas 16. märtsil 2009 hagiavalduse Landgericht Dortmundile (Saksamaa Dortmundi piirkonna kohus) mitme vesinikperoksiidi otsuse adressaadiks oleva äriühingu või nende õigustajate vastu, kelle hulgas oli menetlusse astuja Evonik Degussa.
- 19 2009. aasta augustis loobus hageja Evonik Degussat puudutavas osas Landgericht Dortmundile esitatud hagist pärast seda, kui ta oli selle äriühinguga sõlminud kokkuleppe. See hagi on teisi äriühinguid puudutavas osas praegu veel lahendamisel.
- 20 Üldkohtule 2. veebruaril 2011 saadetud kirjas viitab komisjon võimalusele, et pärast Evonik Degussaga kokkuleppe sõlmimist, mille tõttu ta loobus osaliselt Landgericht Dortmundile esitatud hagist, võib hageja käsutuses juba olla teave, mida ta lootis saada sisukorrast, sealhulgas teave, mis võimaldaks tal konkreetselt nimetada vesinikperoksiidi otsust puudutava menetluse toimiku dokumente, et paluda nende avaldamist kas komisjonilt või siseriiklike kohtute kaudu. Komisjon palus seejärel Üldkohtul paluda hagejalt tema seisukohta tema põhjendatud huvi suhtes.
- 21 Hageja märgib, et ka pärast kokkuleppe sõlmimist Evonik Degussaga ei ole tema käsutuses kõiki dokumente, mida on vaja siseriiklikes kohtutes algatatud kahju hüvitamise menetluste jätkamiseks. Täpsemalt, Landgericht Dortmundi menetluse või

Evonik Degussaga sõlmitud kokkuleppe raames ei ole ta saanud tutvuda sisukorraga ega vesinikperoksiidi otsuse tervikliku versiooniga. Ta leiab, et tal on seni alles huvi jätkata käesolevat menetlust.

- 22 Evonik Degussa kinnitas kokkuleppe sõlmimist, toonitades, et ta ei ole hagejale avaldanud sisukorda ega vesinikperoksiidi otsuse terviklikku versiooni.
- 23 Seega on hagejal käesolevas menetluses säilinud põhjendatud huvi.

Põhiküsimus

- 24 Oma tühistamishagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet, millest esimene puudutab määruse nr 1049/2001 aluspõhimõtete rikkumist, teine õiguse kahju hüvitamisele Euroopa Liidu konkurentsioiguse rikkumise eest põhimõtte rikkumist, kolmas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande rikkumist ja neljas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande rikkumist.
- 25 Kõigepealt tuleb märkida, et kahes esimeses väites heidab hageja komisjonile ette üldiselt õiguspõhimõtete rikkumist, sidumata täpselt oma argumente konkreetsete õigusnormidega või vaidlustatud otsuse konkreetsete põhjendustega. Loomulikult

tuleb kolmandas ja neljandas väites viidatud õigusnormide konkreetset kohaldamisel arvestada hageja esimeses ja teises väites viidatud üldisemate põhimõtetega. Seetõttu tuleb kohe uurida kolmandat ja neljandat väidet, võttes vajaduse korral arvesse argumente, mille hageja esitas esimeses ja teises väites.

- ²⁶ Lisaks, kuna komisjon tugines vaidlustatud otsuses nii määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimesele kui ka kolmandale taandele, eeldab selle otsuse tühistamine, et nõustutaks nii hageja kolmanda kui ka neljanda väitega.

Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest taanet

- ²⁷ Hageja, keda toetab Rootsi Kuningriik, väidab, et käesolevas asjas ei saa kohaldada ühe kindla juriidilise isiku ärihuvide kaitse erandit, sest sisukord ei sisaldanud äri- ega ametisadalusi.
- ²⁸ Lisaks märgib hageja, et komisjon on vääralt tasakaalustanud esiteks kartellis osalenud isikute huve ja teiseks kartelli ohvrite huve, eelistades vesinikperoksiidi otsuse adressaatideks olevate ettevõtjate huvide kaitset, kuigi kohtupraktika kohaselt ei vääri need huvid mingit erilist kaitset.

- 29 Komisjon, keda toetab Evonik Degussa, väidab, et sisukorras esitatud teatud teave, seostatuna muu teabega, mis avaldati vesinikperoksiidi otsuse mittekonfidentsiaalses versioonis, võib panna kartelli ohvrid uskuma, et sisukorras loetletud teatud dokumendid sisaldavad rohkem süüstavaid tõendeid, ja seega otsustama, et esitada tuleb kahju hüvitamise hagi.
- 30 Komisjon lisab, et sisukorras on nimetatud dokumente, mida vesinikperoksiidi otsuse mittekonfidentsiaalne versioon ei hõlma ning mille suhtes kohalduvad määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandid. Kartellis osalevad ettevõtjad peavad komisjoni läbiviidavas menetluses saama oma kaitsmisel tugineda määruse artikli 4 lõike 2 esimese taandega antavale kaitsele.
- 31 Mis puudutab mõistet ametisaladus, mis on hõlmatud laiema mõistega ärihuvid, siis on komisjon seisukohal, et kahju hüvitamise hagi esitamise oht võib tekitada olulist kahju, mis võib tulevikus viia selleni, et kartellis osalevad ettevõtjad ei tee enam koostööd. Tema hinnangul ei saa lubada, et keelatud kokkuleppeid puudutavas menetluses temaga koostööd tegevate ettevõtjate ametisaladuste või ärihuvide kaitset saaks kahjustada dokumentidega tutvumise taotlus, mis põhineb ainult eraõigusest tulenevatel huvidel.
- 32 Tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 1049/2001 põhjendusele 4 ja artiklile 1 on selle määruse eesmärk rakendada võimalikult täieulatuslikult ellu avalikkuse õigus pääseda juurde institutsioonide dokumentidele. Nimetatud määruse põhjenduses 2 meenutatakse, et see juurdepääsuõigus on seotud institutsioonide demokraatlikkusega.

- 33 Sellegipoollest võib seda õigust teatud avalikest või erahuvidest lähtudes piirata (Euroopa Kohtu 1. veebruari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-266/05 P: Sison *vs.* nõukogu, EKL 2007, lk I-1233, punkt 62; 29. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-139/07 P: komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, EKL 2010, lk I-5885, punkt 53, ning 21. septembri 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P: Rootsi *vs.* API ja komisjon, EKL 2010, lk I-8533, punkt 70).
- 34 Nimetatud määruse artiklis 4 on kooskõlas põhjendusega 11 täpsustatud, et institutsioonid keelavad juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks mõnd selle artikliga kaitstud huvi.
- 35 Seega kui komisjon otsustab keelata juurdepääsu dokumendile, mille avalikustamise taotlus on talle esitatud, on ta üldjuhul kohustatud selgitama küsimust, kuidas juurdepääs sellele dokumendile võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada huve, mida kaitseb määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erand, millele see institutsioon tugineb (vt selle kohta Euroopa Kohtu 1. juuli 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-39/05 P ja C-52/05 P: Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, EKL 2008, lk I-4723, punkt 49; eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 53, ning eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus Rootsi *vs.* API ja komisjon, punkt 72).
- 36 Kuna määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erandid teevad erandi üldsuse võimalikult laiaulatuslikust juurdepääsust dokumentidele, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus Sison *vs.* nõukogu, punkt 63; 18. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-64/05 P: Rootsi *vs.* komisjon, EKL 2007, lk I-11389, punkt 66, ning eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, punkt 36).
- 37 Lisaks tuleb EÜ artikli 230 alusel esitatud tühistamishagi raames akti seaduslikust hinnata nende faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel, mis on teada selle akti

vastuvõtmise ajal (vt Üldkohtu 28. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas T-251/97: T. Port vs. komisjon, EKL 2000, lk II-1775, punkt 38, ja 11. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-70/99: Alpharma vs. nõukogu, EKL 2002, lk II-3495, punkt 248 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega ei saa uurimise käigus arvesse võtta asjaolu, et hageja võis sõlmida kokkuleppe ühega äriühingutest, kelle ärihuve komisjon kaitseb.

38 Neid põhimõtteid arvestades tuleb uurida, kuidas komisjon kohaldas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes sätestatud erandit.

39 Selle sätte kohaselt keelavad institutsioonid juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

40 Esiteks tuleb arvesse võtta selle dokumendi laadi, millega tutvumist hageja taotleb. Nimelt puudub poolte vahel vaidlus asjaolus, et tegemist on komisjoni menetluse toimiku sisukorraga, nagu see tehti teatavaks vastuväiteteatise adressaatidele asjas COMP/F/38.620 – Vesinikperoksiid ja perboraat. Kuid hageja ei taotle juurdepääsu sisukorras loetletud dokumentidele endile, mistõttu ei ole käesolevas asjas asjassepuutuvad kaalutlused, mis käsitlevad nende dokumentide, mitte sisukorra sisu.

41 Teiseks, kuna komisjon asus vaidlustatud otsuses seisukohale, et sisukorra avaldamine kahjustaks seal mainitud ettevõtjate ärihuve, tuleb uurida, kas komisjon on

teinud hindamisvea, otsustades, et sisukord on hõlmatud mõistega ärihuvid määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande tähenduses.

42 Väites, et sisukorras esitatud teave ei saa olla käsitatav ärisaladusena, viitab hageja komisjoni teatisele komisjoni toimikutele juurdepääsureeglite kohta [EÜ] artiklite 81 ja 82, EMP lepingu artiklite 53, 54 ja 57 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 kohaldamise juhtudel (ELT 2005, C 325, lk 7; edaspidi „juurdepääsureeglite teatis“). Kuid nagu märgib õigesti komisjon, ei kasutata määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes mõistet „ärisaladused“. Lisaks tuleb märkida, et juurdepääsureeglite teatise punktis 2 on täpsustatud, et juurdepääs toimikule, nagu see on määratletud nimetatud teatises, erineb üldisest dokumentidele juurdepääsuõigusest määruse nr 1049/2001 alusel, mille kohta kehtivad teised kriteeriumid ja erandid ning millel on teine otstarve. Seetõttu saab mõistet „ärihuvid“ kasutada ainult selle määruse kontekstis.

43 Sellest tuleneb, et hageja ei saa viidata juurdepääsureeglite teatisele, et vaidlustada komisjonipoolset tuginemist kartellis osalenud ettevõtjate ärihuvide kaitsele määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande alusel.

44 Tuleb märkida, et kuigi kohtupraktikas ei ole antud definitsiooni ärihuvide kontseptsioonile, on Üldkohus siiski täpsustanud, et kaitse, mis määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande kohaselt peab olema tagatud ärihuvidele, ei saa laieneda äriühingut ja tema ärisuhteid puudutavale kogu teabele, et mitte nurjata üldpõhimõtte kohaldamist, mille kohaselt tagatakse avalikkusele võimalikult laiaulatuslik

juurdepääs institutsioonide valduses olevatele dokumentidele (Üldkohtu 30. jaanuari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-380/04: Terezakis vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 93).

45 Tuleb aga asuda seisukohale, et sisukorda, mis sisaldab ainult viiteid komisjoni toimekus olevatele dokumentidele, ei saa iseenesest pidada selles eelkõige teatud dokumentide autoritena mainitud äriühingute ärihuve sisaldavaks dokumendiks. Nimelt ainult juhul, kui komisjoni poolt hagejale kättesaadavaks tehtud mittekonfidentsiaalse versiooni sisukorra üks nendest veergudest, milles on muu hulgas märgitud ülesloetletud dokumentide päritolu, adressaat ja kirjeldus, sisaldab ühe või mitme dokumendi osas teavet asjassepuutuvate äriühingute ärisuhete, nende toodete hindade, kulude struktuuri, turuosade või sarnaste asjaolude kohta, võib sisukorra avalikustamist pidada nende äriühingute ärihuvide kaitset kahjustavaks. Komisjon ei väitnud, et see on nii.

46 Kuid komisjon otsustas vaidlustatud otsuses sisuliselt, et sisukorras esitatud teave võis tekitada ohu, et nende ettevõtjate vastu, kelle ruumides ta oli kontrollle läbi viinud ja kes temaga trahvi vähendamise vastutasuks koostööd tegid, esitatakse veel kahju hüvitamise hagisid. Komisjon on seisukohal, et kuigi avalikkusele oli teada, et teatud dokumendid olid saadud koostööteatise alusel, sisaldab sisukord selle kohta täpsemat teavet võrreldes vesinikperoksiidi otsuse avaliku versiooniga.

47 Tuleb asuda seisukohale, et need põhjendused käsitlesid ainult ohtu, et pärast sisukorra avaldamist võidakse menetlusse astuja või vesinikperoksiidi kartellis osalenud muude äriühingute vastu esitada kahju hüvitamise hagisid. Komisjon tugines seega

ainult viisile, kuidas võidakse kasutada sisukorras esitatud teavet, kuid ta ei väitnud, et see teave iseenesest sisaldas asjassepuutuvate äriühingute ärihuve.

- 48 Tuleb täpsustada, et sisukord on lihtsalt üks dokumentide loetelu, millel iseenesest on asjassepuutuvate äriühingute suhtes algatatud kahju hüvitamise menetluses vaid väga suhteline tõenduslik väärtus. Kuigi on tõsi, et see loetelu võib võimaldada hagejal kindlaks teha dokumendid, mis võivad talle selles menetluses kasulikud olla, teeb siiski otsuse selle kohta, kas need dokumendid välja nõuda või mitte, asja lahendama pädev kohus. Seega ei saa nõustuda sellega, et ainult sisukorra enda avalikustamine kahjustab huve, millele komisjon oma keeldumisotsuse õigustamiseks viitab.
- 49 Lisaks, isegi kui asjaolu, et äriühingu vastu võidakse esitada kahju hüvitamise hagi, võib kahtlemata tekitada suuri kulutusi kas või seoses advokaaditasudega ja isegi juhul, kui need hagi hiljem põhjendamatusesse tõttu rahuldamata jäetakse, ei saa kartellis osalenud ettevõtja huvi vältida selliseid hagi pidada ärihuviks ja igal juhul ei ole see huvi, mida tuleb kaitsta, arvestades muu hulgas iga isiku õigust nõuda kahju hüvitamist, mis on talle tekitatud tegevusega, millega võidi piirata või kahjustada vaba konkurentsi (Euroopa Kohtu 20. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-453/99: Courage ja Crehan, EKL 2011, lk I-6297, punktid 24 ja 26, ning 13. juuli 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-295/04-C-298/04: Manfredi jt, EKL 2006, lk I-6619, punktid 59 ja 61).
- 50 Eeltoodust nähtub, et komisjon ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et sisukorraga tutvumise võimaldamine võib konkreetset ja tegelikult kahjustada kartellis osalenud ettevõtjate, sealhulgas Evonik Degussa ärihuve.

51 Seetõttu tuleb hageja kolmanda väitega nõustuda.

Neljas väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandat taanet

52 Hageja, keda toetab Rootsi Kuningriik, väidab, et komisjon oleks pidanud tuginema ainult määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimesele taandele, kuna hagejale kättesaadavaks tehtud mittekonfidentsiaalses versioonis viitas ta iga loendatud dokumendi puhul ainult ametisaladuse ja ärisaladuste kaitsele. Nagu nähtub sisukorra mittekonfidentsiaalse versiooni lühendite selgitusest, ei tuginenud komisjon sisukorraga tutvumisest keeldumisel uurimise eesmärgi kaitsele, nagu see on sätestatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes.

53 Lisaks väidab hageja, et viimati nimetatud sättes kehtestatud tingimused ei ole käesolevas asjas täidetud, sest uurimine viidi lõpule juhtumi COMP/F/38.620 menetluse raames. Ta täpsustab, et uurimise uuendamine ei ole tõenäoline, kuna kartellis osalenud ettevõtjate esitatud hagiavalduste ese ei ole konkurentsivastase tegevuse olemasolu.

54 Lõpuks väidab hageja, et sisukorra avalikustamise ja komisjoni ülesande – mis seisneb konkurentsivastase tegevuse eest karistamises – ohtuseadmise vahel puudub põhjuslik seos. Ta toonitab, et hoolimata hüvitishagide suurenevast arvust, ei vähene trahvide eest kaitse saamise taotluste arv.

- 55 Komisjon, keda toetab Evonik Degussa, väidab, et uurimist juhtumis COMP/F/38.620 tuleb pidada alles kestvaks menetluseks, sest vesinikperoksiidi otsus ei ole veel muutunud lõplikuks.
- 56 Lisaks täheldab komisjon, et tema ülesanne, mis seisneb konkurentsivastase tegevuse eest karistamises, sõltub oluliselt ettevõtjate koostööst, mis seataks ohtu, kui avalikustatakse trahvide vähendamist või määramata jätmist taotlenud ettevõtjate esitatud dokumendid. Ta väidab, et see avalikustamine seaks teatud ettevõtjad võrreldes teistega ebasoodsamasse positsiooni, ilma et see oleks objektiivselt põhjendatud.
- 57 Komisjon on seisukohal, et asjassepuutuvate ettevõtjate ärihuvide kaitse ja konkurentsivastase tegevuse eest karistamises seisneva avaliku huvi teineteisest sõltuvus õigustab seda, et ta viitas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande uurimisel ettevõtjate ärihuvide kaitsele.
- 58 Kõigepealt tuleb tagasi lükata hageja argument, et komisjon ei ole juurdepääsu andmisest keeldumisel tuginenud uurimise eesmärgi kaitse erandile. Nimelt lähtutakse selles argumendis asjaolust, et ükski kood, mida mainitakse sisukorra mittekonfidentsiaalses versioonis selleks, et tuua välja juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused, ei ole seotud uurimise eesmärgi kaitsega. Eelkõige tuleb aga arvesse võtta vaidlustatud otsuse teksti ennast, mille punktis 2.3 mainitakse juurdepääsu andmisest keeldumise alustena uurimise eesmärgi ja keelatud kokkulepete alase uurimise eseme kaitset. Neid asjaolusid arvestades on sisukorra mittekonfidentsiaalses versioonis esitatud kodeeritud tähised teisejärgulise tähendusega. Lisaks, komisjoni põhjenduskäigu kohaselt, mille ta esitas nii vaidlustatud otsuses kui ka kostja vastuses, sõltus sisukorra võimaliku avalikustamise mõju tema uurimise eesmärgile selle avalikustamise mõjust asjassepuutuvate ettevõtjate ärihuvidele, mistõttu on need kaks tegurit teineteisest sõltuvad.

59 Edasi, mis puudutab komisjoni poolt uurimise eesmärgi kaitse erandile tuginemise põhjendatust, siis tuleb esiteks meenutada, et nagu tuleneb ka määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes kehtestatud erandi sõnastusest, ei taheta selle erandiga kaitsta uurimist kui sellist, vaid uurimise eesmärki, milleks konkurentsioigust puudutavas menetluses on kontrollida, kas toime on pandud EÜ artikli 81 või EÜ artikli 82 rikkumine ja vajaduse korral karistada selle eest vastutavaid äriühinguid. Just sel põhjusel võivad kuni selle eesmärgi saavutamiseni nimetatud erandi alla kuuluda toimikus olevad erinevate uurimistoimingutega seotud dokumendid, isegi kui konkreetne uurimine või kontroll, mille käigus koostatud dokumendile juurdepääsu taotletakse, on lõppenud (Üldkohtu 12. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-36/04: *API vs. komisjon*, EKL 2007, lk II-3201, punkt 133; vt analoogia alusel Üldkohtu 6. juuli 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-391/03 ja T-70/04: *Franchet ja Byk vs. komisjon*, EKL 2006, lk II-2023, punkt 110, ja 1993. aasta asjaajamiskorra kohta Üldkohtu 13. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-20/99: *Denkavit Nederland vs. komisjon*, EKL 2000, lk II-3011, punkt 48).

60 Käesolevas asjas oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmise päevaks komisjon juba enam kui kahe aasta eest teinud vesinikperoksiidi otsuse, milles on tuvastatud rikkumised, mida komisjon asjassepuutuvatele ettevõtjatele süüks pani, ning mis seega lõpetas menetluse COMP/F/38.620. Järelikult on väljaspool kahtlust, et sel kuupäeval ei olnud pooleli ühtki uurimistoimingut, mille eesmärk oli tõendada asjassepuutuvate rikkumiste toimepanemist ja mida taotletud dokumentide avalikustamine oleks võinud ohustada.

61 On tõsi, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval olid vesinikperoksiidi otsuse peale esitatud hagid alles Üldkohtu menetluses, mistõttu võidi Üldkohtu poolt selle otsuse tühistamise korral menetlus uuendada.

- 62 Kuid uurimine konkreetsetes asjas tuleb pidada lõpetatuks lõpliku otsuse vastuvõtmisega, sõltumata selle otsuse võimalikust hilisemast tühistamisest kohtu poolt, sest just sel ajal peab asjassepuutuv institutsioon ise menetlust lõpule viiduks.
- 63 Seda tausta arvestades on samuti oluline meenutada, et kuna kõiki dokumentidega tutvumise õigusest tehtavaid erandeid tuleb tõlgendada ja kohaldada kitsalt, ei saa erandi kohaldamist põhjendada üksnes asjaoluga, et taotletud dokumendid puudutavad kaitstavat huvi, vaid komisjon peab tõendama, et nende avalikustamine võis tegelikult kahjustada tema uurimise eesmärgi seoses asjassepuutuva rikkumisega (vt selle kohta eespool punktis 60 viidatud kohtuotsus *API vs. komisjon*, punkt 127).
- 64 Lisaks, nõustumine sellega, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmas taane hõlmab eri uurimistoimingutega seotud dokumente seni, kuni kõik võimalikud kohtumenetluste tulemused ei ole veel ära otsustatud, isegi olukorras, kui Üldkohtule esitatakse hagiavaldus, mis võib viia komisjoni menetluse uuendamiseni, tähendaks, et juurdepääsu võimaldamine nendele dokumentidele sõltuks juhuslikest sündmustest, nimelt sellise menetluse tulemusest ja järeldustest, mida komisjon sellest võib teha. Igal juhul on tegemist tulevikus aset leidvate ebakindlate sündmustega, mis sõltuvad keelatud kokkuleppe eest karistava otsuse adressaatideks olevate äriühingute ja erinevate asjassepuutuvate ametiasutuste otsustest.
- 65 Selline lahendus oleks vastuolus eesmärgiga, mis seisneb avalikkusele võimalikult laiaulatusliku juurdepääsu tagamises institutsioonide dokumentidele, et anda kodanikele võimalus kontrollida tõhusamalt avaliku võimu teostamise seaduslikkust (vt eespool punktis 60 viidatud kohtuotsus *API vs. komisjon*, punkt 140; vt selle kohta ka eespool punktis 60 viidatud kohtuotsus *Franchet ja Byk vs. komisjon*, punkt 112).

- ⁶⁶ Käesolevas asjas tuleb lisada, et vesinikperoksiidi otsuse peale esitatud hagide väidetes ei soovita vaidlustada komisjoni tuvastatud konkurentsivastase tegevuse olemasolu, vaid piirdatakse sisuliselt väidetega seoses vigadega, mis puudutavad konkurentsivastase tegevuse kestust, tütarettevõtjate tegevuse emettevõtjatele süüks panemist ja trahvi arvutamist, ning väidetega seoses menetlusnormidest tulenevate õiguste rikkumisega. Seega ei saanud menetluse uuendamine rikkumise asetleidmise ja vesinikperoksiidi kartelli liikmeteks olnud erinevate tootjate osaluse küsimuses lõppeda komisjoni teistsuguste järeldusega ning kõige rohkem võis see viia erineva õigusliku hinnangu andmiseni faktidele, mille komisjon oli juba tuvastanud ja mis puudutasid teatud ettevõtjate rikkumisest osavõtu kestust või rikkumise süüks panemist teatud äriühingutele.
- ⁶⁷ Sellest järeldub, et sisukorra avalikustamine ei saa kahjustada uurimise eesmärgi komisjoni menetluses vesinikperoksiidi kartelli asjas.
- ⁶⁸ Teiseks, seda hinnangut ei saa seada kahtluse alla komisjoni argument, et mõistel uurimise eesmärgid on üldisem tähendus, hõlmates kogu komisjoni poliitikat keelatud kokkulepete eest karistamise ja nende ärahoidmise valdkonnas.
- ⁶⁹ Komisjon on sisuliselt seisukohal, et sellel mõistel põhinev erand ei sõltu ühestki konkreetsest menetlusest ning sellele võib viidata üldiselt, et keelduda mis tahes sellise dokumendi avalikustamisest, mis võib kahjustada komisjoni poliitikat keelatud kokkulepete valdkonnas ja eriti tema leebusprogrammi. Nimelt juhul, kui trahvide vähendamist või määramata jätmist taotlevatel isikutel tekib kartus, et pärast seoses nende taotlusega esitatud dokumentide avalikustamist võivad keelatud kokkuleppe tõttu kahju kannatanud äriühingud esitada kahju hüvitamise hagi eelkõige nende

vastu, võivad nad tulevikus loobuda komisjoniga koostööst, mis aga kahjustaks leebusprogrammi tõhusust.

- 70 Kuid komisjoni tõlgendusega nõustumine tähendaks, et tal lubataks määruse nr 1049/2001 kohaldamisalast ajaliste piiranguteta kõrvale jätta konkurentsiasjade toimikute kõik dokumendid, kui ta lihtsalt viitab tulevikus võimalikult asetleidvale leebusprogrammi kahjustamisele. Käesolev asi on ka näide liiga laia tõlgendusest, mida komisjon tahab anda, sest ta keeldub antud juhul avalikustamast dokumenti, mida ei ole esitanud trahvide vähendamist või määramata jätmist taotlev isik ning mis ei sisalda mingit teavet, mis võiks iseenesest kahjustada nende äriühingute huve, kes on trahvide vähendamise või määramata jätmise taotlusi esitanud. Nimelt piirdub komisjon kinnitusega, et teatud informatsiooni, mis on esitatud vesinikperoksiidi otsuse mittekonfidentsiaalses versioonis, võib seostada muu teabega, mis on esitatud sisukorras, ja seetõttu saavad konkurentsivastase tegevuse ohvrid teada, millised toimiku dokumendid võivad sisaldada rohkem süüstavaid tõendeid.
- 71 Tuleb asuda seisukohale, et uurimise mõiste nii lai tõlgendus ei ole kooskõlas põhimõttega, mille kohaselt tuleb määruse nr 1049/2001 eesmärgi tõttu, milleks on vastavalt selle põhjendusele 4 „rakendada võimalikult täieulatuslikult ellu avalikkuse õigus juurde pääseda dokumentidele”, nimetatud määruse artiklis 4 kehtestatud erandeid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (vt eespool punktis 37 viidatud kohtupraktika).
- 72 Selle kohta tuleb toonitada, et ükski määruse nr 1049/2001 säte ei luba eeldada, et liidu konkurentsipoliitikat tuleks selle määruse kohaldamisel kohelda erinevalt liidu muudest poliitikatest. Seega ei ole mingit põhjust mõistet uurimise eesmärgid tõlgendada konkurentsipoliitika raames erinevalt kui liidu muude poliitikate raames.

73 Lisaks tuleb märkida, et komisjoni põhjenduskäigus ei eristata uurimise eesmärgi kaitse erandit ärihuvide kaitse erandist.

74 Nimelt nagu on märgitud eespool punktis 59, sõltus vaidlustatud otsuse punktis 3.2 komisjoni esitatud põhjenduse kohaselt sisukorra võimaliku avalikustamise mõju tema uurimise eesmärgile selle avalikustamise mõjust asjassepuutuvate ettevõtjate ärihuvidele, sest komisjoni arvates võivad ettevõtjad just oma ärihuvide kaitseks olla tulevikus vähem koostööaltid. Seega on faktilised asjaolud, millega komisjon õigustab uurimise eesmärkide võimalikku kahjustamist, sisuliselt samad, millele tuginetakse ärihuvide kaitse erandi toetuseks.

75 Vaidlustatud otsuse punkti 3.2 lõigud, milles käsitletakse uurimise eesmärkide kaitset laias tähenduses, on sõnastatud järgmiselt:

„Lisaks ei saa käesolevat juhtumit vaadelda isoleeritult. Dokumentide tervikliku nimikirja avalikustamine looks pretседendi, mis annab äri maailmale signaali, et komisjon võib avalikustada konkurentsioigust puuduta asja kohta käivat teavet isegi juhul, kui see avalikustamine võib kahjustada menetlusega seotud ettevõtjate ärihuve. See viiks olukorrani, kus ettevõtjad teevad koostööd võimalikult vähesel määral ning esitavad vastumeelselt teavet, mis on aga komisjoni võitluses keelatud kokkulepete vastu äärmiselt oluline. Selline tulemus kahjustaks märkimisväärselt komisjoni võimet viia konkurentsioiguse valdkonnas läbi uurimisi ja järelikult täita talle EÜ lepinguga pandud kohustusi.

Eespool esitatud põhjustel kohaldatakse andmetele, mida ei avalikustatud [sisukorra mittekonfidentsiaalses versioonis], määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud erandit.” [Siin ja edaspidi on vaidlustatud otsust tsiteeritud mitte-ametlikus tõlkes.]

- 76 Eespool punktides 46–51 on juba tuvastatud, et komisjon ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et sisukorraga tutvumise võimaldamine võib konkreetset ja tegelikult kahjustada kartellis osalenud ettevõtjate, sealhulgas Evonik Degussa ärihuve.
- 77 Samuti tuleb meenutada, et leebus- ja koostööprogrammid, mille tõhusust komisjon kaitsta üritab, ei ole liidu konkurentsioiguse normide järgimise tagamise ainsad vahendid. Nimelt võivad tõhusa konkurentsi säilitamisele liidus oluliselt kaasa aidata siseriiklikele kohtutele esitatavad kahju hüvitamise hagid (eespool punktis 50 viidatud kohtuotsus *Courage ja Crehan*, punkt 27).
- 78 Lõpuks, mis puudutab komisjoni argumenti, et sisukord oli koostatud ainult eesmärgiga võimaldada asjassepuutuvatel ettevõtjatel teostada oma kaitseõigusi, mistõttu ei saa seda avalikustada, „arvestades dokumentide [kasutusotstarvet] ja keelatud kokkulepete [valdkonnas] läbi viidavate menetluse juurde käivat konfidentsiaalsust”, siis tuleb märkida, et ostarve, miks komisjon teatud dokumendi koostas, on asjaolu, mida iseenesest sellele dokumendile määruse nr 1049/2001 alusel juurdepääsu võimaldamise üle otsustamisel arvesse ei võetud. Nimelt on selle määruse artiklis 4, milles on esitatud ammendavalt kõik olukorrad, mis õigustavad dokumendile juurdepääsu andmisest keeldumist, sätestatud ainult asjaolud, mis on seotud taotletud dokumendi avalikustamise tagajärgedega, ega viita nende dokumentide otstarbele. See asjaolu ei

kuulu seega määrusega nr 1049/2001 kehtestatud dokumentidele juurdepääsu andmise süsteemi, vähemalt mis puudutab komisjoni enda koostatud dokumente.

79 Eeltoodust tuleneb, et komisjon ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et sisukorra avalikustamine kahjustab konkreetselt ja tegelikult uurimise eesmäärke. Vaidlustatud otsuses on seega rikutud õigusnormi.

80 Seetõttu tuleb hageja neljanda väitega nõustuda.

81 Kuna ükski määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 sätestatud erand, millele komisjon viitab, ei saa olla aluseks sisukorraga tutvumise taotluse rahuldamisest keeldumisele, tuleb hagiavaldus rahuldada ning vaidlustatud otsus tühistada.

Kohtukulud

82 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt hageja nõudele temalt välja mõista.

83 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese ja kolmanda lõigu kohaselt kannavad Rootsi Kuningriik ja Evonik Degussa ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada komisjoni 8. augusti 2008. aasta otsus SG.E3/MM/psi D (2008) 6658, millega keelduti täielikult juurdepääsu võimaldamisest toimiku sisukorrale menetluses COMP/F/38.620 – Vesinikperoksiid ja perboraat.**
- 2. Mõista CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**
- 3. Rootsi Kuningriik ja Evonik Degussa GmbH kannavad ise oma kohtukulud.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. novembril 2011 Luxembourgis.

Allkirjad